

הדרך הישרה

עלון לחיזוק דרך חסידות חב"ד
כפי שהורונו רבותינו נשיאינו

גליון י"א • ש"פ קדושים תשע"א

תפלה חסידית

מנהג חב"ד: "תפלה במתינות בצבור בימות החול
ובש"ק" • בש"ק במתינות יותר

ו' אדר תש"ד

תפלה במתינות בצבור בימות החול ובש"ק, - ונוהגים בכל
תפוצות חסידי חב"ד אשר התפלה בצבור בש"ק היא במתינות
יותר מימות החול...

אג"ק ריי"צ ח"ח ע' קצג

גם באמצע השבוע התפללו בפתחת הלב ובחיות
• היו נשארים לשמוע תפלת המאריכים

ליל אחש"פ תש"ג

בא דעם רבי'נס - רבנו הזקן - און דעם מיטעלען רבי'נס
חסידים און בא א געוויסען טייל דעם עלטער זיידענס און
דעם זיידענס חסידים, איז דער פשוט'ער מיטוואך שבמיטוואך
אויך געווען א שיינער דאווענן מיט א פתיחת הלב מיט א
חיות. ומכל שכן שבת איז מען געווען אפגעגעבען אויף דעם
דאווענן, יעדער לפי ערכו. אפילו דער פשוט'ער חסידישער איד
וואס אליין האט ער געדאווענט בצבור, - דער חסידישער
שבת'דיקער תפלה בצבור איז אויך געווען במתינות מער ווי
אין די וואכן טעג, - פלעגן פון זיי בלייבן אין מנין און הערן
ווי די חסידים בעלי דרגא דאווענן.

מתנינות התפלה נוגע לו, לב"ב ולמסחרו • פעם
היו 'הולכים', והיום 'טסים באוירונים'...

י"ט כסלו תש"ז

עס איז שווער צו ריידן ווי אזוי דער היינטיגער דאווענן
גייט צו, ווען מען מאכט דעם קשר, דעם ד' מיטן י', דאוונט
מען פון פארנט, מען זאגט הודו וברוך שאמר און מען איז
שוין גרייט צו ברכו, מען גיט א געשריי שמע ישראל און מען
דאוונט שוין שמו"ע, מען איז ניט מדקדק צו ענטפערן אמן
יש"ר, מען לייגט ר"ת'ס תפילין און עלינו זאגט מען שוין אין
פאליש, און אז עס מאכט זיך א געשמאקער דברים שמועס
שטעלט מען זיך אפ, אויף דעם איז דא צייט. [ער עפענט די
קעשענע און ער מיינט אז ער האפט אריין, ובאמת איז די
נהגה נוגע אים, זיינע בני בית, עס איז אים נוגע אין מסחר,
אין זיין לעבן].

די ערשטע צען יאר פון דעם טאטענס נשיאות תרמ"ג-
תרנ"ב, איז הגם דער טאטע האט רובא דרובא געדאווענט אין
מנין - ווען ער איז געווען אין דערהיים - און האט אויך בימי
החול געדאוונט בארוכה, דאך איז דער דורכשניטליכער
חסידישער דאווענן - עבודת התפלה - געשטאנען ניט אויף
קיינ הויכער דרגא. די חסידים וואס פלעגען קומען קיין
ליובאוויטש האבען געשמאק געהערט די מאמרי חסידות און
האבען זיי בהתמדה געחזרט, אבער עבודת התפלה איז געווען
שוואך. פון יאר תרנ"ג האט זיך אנגעהויבען מערקען בא
חסידים דער ענין פון עבודת התפלה. דער אמת'ער תיקון
עבודת התפלה אין דער דרגא מון עבודת הלב, האט זיך
אנגעהויבען אין יאר תר"ס ווען דער טאטע האט
ארויסגעגעבען דעם קונטרס התפלה.

סה"ש תש"ג ע' 104

דרך החסידים

דרכם של חסידים חב"ד לדורותיהם
מפיהם ומפי כתבם

דחיית תפלה בצבור מפני תהלים

ודאי אין לדחות תפלה בצבור משום אמירת
תהלים בשבת מברכים • כדי להתבונן בהתבוננות
אלקי – כדאי וכדאי

החסיד הר"ר זלמן שמעון דווארקין

וע"ד אם תפלה בצבור נדחית מפני אמירת תהלים בשבת
מברכין, לא קיימא לשיילי, בודאי לא.

וע"ד להתפלל ביחידות ורק לשמוע קרה"ת וקדיש וכו',

הנה בשביל להתבונן בהתבוננות אלקי ולהתפלל אח"כ אפי'
מעט גישמאקער כדאי וכדאי, ובל"ז אסור.

זלמן שמעון דווארקין

קובץ רז"ש ע' 30

מדברי חז"ל

הרב ישעי' הורוויץ – בעל השל"ה הק'

וכתב הלבוש בסימן א' כיון שעיקר הטעם של
אמירת תהלים הוא כדי להכרית המקטרגים כדי
שתעלה התפלה בשלום על כן אם אפשר שיאמר
תהלים קודם התפלה מה טוב ומה נעים כדי שיזמר
עריצים ולהכרית כל החוחים והקוצים הסובבים את
השושנה העליונה קודם התפלה ותעלה התפלה אחר
זה לרצון יתברך.

ויזהר עד מאוד אם בא לבית הכנסת כשהצבור
מתפללין שלא יעשה העיקר טפל והטפל עיקר אלא
לעולם יתפלל עם הצבור תפלתו ככוונה ולא במרוצה
ולא במהירות כי כבר סדרו לנו חכמינו אותן פסוקי
דזמרה מן ברוך שאמר עד ישתבח כדי להכרית
הקליפות והמקטרגים כדי שתעלה התפלה בשלום
למעלה.

תהלים אהל יוסף יצחק בתחלתו

מען בעדארף טאן אין עבודת התפלה אזוי ווי עס בעדארף
צו זיין, מען בעדארף אויך פארבריינגען. א פארבריינגען איז
ניט די בראנפען מיטן פארברייסען, דער עיקר ביי א
פארבריינגען איז אז עס זאל דערנעמען.

נאך יעדער פארבריינגען איז געווען א בכך, אשר על כן -
מען דארף ווערן א דאוונער, מען דארף מאכן א קנייטש אין
סידור, דאוונען דארף מען אינגאנצן נאר מען דארף מאכן א
קנייטש אין סידור, פון הודו ביז ברוך שאמר א סטאנציע -
חסידים פלעגן אמאל פארן פערטע קלאס און גיין צופוס,
היינט איז די מאדע מען פליהט מיט עראפלאנען - פון מודה
אני ביז הודו איז אויך א גרויסע סטאנציע.

מען בעדארף אנהויבן גיין אין חדר, מען בעדארף קליגער
ווערן, וועט מען ממילא ווערן פרימער.

ספר השיחות תש"ו-ה'ש"ת ע' 98

בשביל תפלה של איזה רגעים, מה ענין ההכנה של שעות!?

כ"ח שבט תשט"ז

במענה על מכתבו מכ"ד שבט, ובטח ידוע לו הסיפור (אלא
שלא שמעתיו מכ"ק מו"ח אדמו"ר צוקללה"ה נבג"מ זי"ע ולכן
אינני יודע מקורו, ובכ"א התוכן מתקבל על השכל ונכון הוא)
באברך חסידי שהאריך בהכנות לתפלה עד לאחר שעבר זמן
ק"ש ותפלה לכל הדיעות ואח"כ התחיל וסיים תפלתו במשך
זמן קצר ביותר, והסבירו לו אשר בשלמא אלה המאריכים
בתפלה כו"כ זמן יש מקום לשקו"ט אם צריכים הם להכין א"ע
איזה שעות אף שיהי' ספק אח"כ בענין זמן ק"ש ותפלה, אבל
בשביל תפלה של איזה רגעים מה זה ענין ההכנה של איזה
שעות ובספיקות הנ"ל.

אג"ק ח"י ע' שנב

לזכות אלעזר בן בילא פלברבאום
לרפו"ש בקרוב ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, ברוח
ובגשם, לאריכות ימים ושנים טובות
נדבת בנו ר' צבי גרשון שי'

לקבל עלון זה באימייל, נא להודיע:

HaderechHayeshara@gmail.com